

aleksandar trajkovski

vjeruj u isusa

Aleksandar Trajkovski

Vjeruj u Isusa

Novi Travnik, 2015

Kršćanska baptistička crkva

Novi Travnik

www.kbcnt.net

Vjeruj u Isusa

Naslov brošure je: Vjeruj u Isusa. Ono o čemu želim da govorim je vjerovanje o Isusu, vjerovanje Isusu i vjerovanje u Isusa. Možda se nekome čini da nema razlike između vjerovanja o Isusu, Isusu i u Isusa, ali to nije tako. Velike su razlike između pojmova koje sam naveo. Pogledajmo tekst koji ćemo proučavati.

Dode dakle ponovno u Kanu Galilejsku, gdje bijaše pretvorio vodu u vino. Ondje bijaše neki kraljevski službenik koji je imao bolesna sina u Kafarnaumu. Kad je čuo da je Isus došao iz Judeje u Galileju, ode k njemu pa ga moljaše da siđe i ozdravi mu sina jer već samo što nije umro. Nato mu Isus reče: "Ako ne vidite znamenja i čudesa, ne vjerujete!" Kaže mu kraljevski službenik: "Gospodine, siđi dok mi ne umre dijete." (50) Kaže mu Isus: "Idi, sin tvoj živi!" Povjerova čovjek riječi koju mu reče Isus i ode. Dok je on još silazio, pohite mu u susret sluga s viješću da mu sin živi. Upita ih dakle za uru kad mu je krenulo nabolje. Rekoše mu: "Jučer oko sedme ure pustila ga ognjica." (53) Tada razabra otac da je to bilo upravo onog časa kad mu Isus reče: "Sin tvoj živi." I povjerova on i sav dom njegov. Bijaše to drugo znamenje što ga učini Isus po povratku iz Judeje u Galileju. (Iv 4:46-54)

Zar u ovom tekstu ne vidimo tri vrste ili nivoa vjere koje je imao kraljevski službenik? Na Prvi pogled su očigledna dva. Pogledajmo samo pedeseti stih. Tamo piše: „Povjerova čovjek riječi koju mu reče Isus“. U pedesettrećem stihu piše: “ I povjerova on i sav dom njegov.“ Iz teksta vidimo da je ovo

prvo *povjero*va bilo dan prije, a ovo drugo dan kasnije. Radi se dakle o dva različita *povjero*va. Da li razumijemo razliku između ova dva *povjero*va? Iz teksta ustvari vidimo tri *povjero*va. Prvo *povjero*va se dogodilo prije ova dva *povjero*va, jer da bi kraljev čovjek uopće došao Isusu on je morao povjerovati kako Isus može izliječiti njegovog sina, i to je prvo *povjero*va. Tako imamo tri *povjero*va koja se veoma razlikuju i istražiti ćemo u čemu se razlikuju i koliko je to važno. Prije nego što počnemo proučavati tri vrste vjere koje je imao kraljev čovjek, pitajmo se ko je on i odakle je?

1. Ko je kraljev službenik?

Radi se o kraljevom rođaku ili jednostavno o čovjeku na visokom položaju. Iz teksta možemo zaključiti da je čovjek bio veoma bogat. Čitali smo da su mu sluge došle u susret kad se vraćao kući. Bolje je prevesti da su mu robovi došli u susret. Ne piše koliko ih je bilo, ali vidimo da je čovjek imao određen broj robova u svom vlasništvu. Radi se dakle o bogatom čovjeku na visokom položaju.

Vidimo da je živio u Kafarnaumu koji je bio udaljen nekih dan hoda od Kane Galilejske gdje je došao Isus. Kada je kraljev službenik čuo da je u susjedno mjesto stigao Isus, spremio se na put i pošao k Njemu. Razmislimo sada o vjeri kraljevog službenika.

2. Vjera kraljevog službenika

Vjerovao je da je Isus čudotvorac ili iscjelitelj

Budući da je on, bogati kraljev službenik, odlučio doći jednom tesaru iz Nazareta i moliti Ga za pomoć pokazuje da je o Isusu imao visoko mišljenje. Vjerovao je da je Isus uistinu čudotvorac ili barem dobar iscjelitelj. Vjerovatno je čuo da je Isus baš tu, u Kani Galilejskoj pretvorio vodu u vino a i

kasnije, u Jeruzalemu, činio mnoga čudesa. Moguće da je i sam bio svjedok nekima od njih. U svakom slučaju jasno je da je vjerovao kako Isus može iscjeliti njegovog sina koji je na samrti. I dobro je što je tako vjerovao, jer Isus i jeste iscjelitelj i čudotvorac. Mnogi ne vjeruju niti žele vjerovati da je Isus iscjelitelj i čudotvorac. To je njihov veliki problem.

Ja i vi, nadam se, vjerujemo da je Isus čudotvorac i iscjelitelj, i mnogi ljudi vjeruju da je to tako i rekli smo kako je to dobro, ali nije dovoljno. Kako znamo da nije dovoljno? Pogledajmo tekst.

Kad je čuo da je Isus došao iz Judeje u Galileju, ode k njemu pa ga moljaše da side i ozdravi mu sina jer već samo što nije umro. Nato mu Isus reče: "Ako ne vidite znamenja i čudesa, ne vjerujete!" (Iv 4:47-48)

Čovjek moli Isusa za ozdravljenje sina, što jasno pokazuje da on vjeruje kako je Isus moćan to učiniti. Ali Isus mu kaže: „Ako ne vidite znamenja i čudesa, ne vjerujete!“ Očigledno je, dakle, da Isus ovdje govori o nekoj drugoj vrsti ili o nekom drugom nivou vjere koji ovaj čovjek još nema. Nije dovoljno vjerovati da je Isus samo dobar iscjelitelj.

Možda vjeruješ da je Isus postojao i da je činio čudesa? Možda čak vjeruješ da je uskrsnuo od mrtvih? Ali, da li je takva vjera dovoljna? Prema tekstu koji proučavamo čini se da nije. Pogledajmo šta se dalje dešavalo i otkrijmo kakvu još vjeru je imao kraljev službenik.

Vjerovao je Isusovoj riječi

Kaže mu Isus: "Idi, sin tvoj živi!" Povjerova čovjek riječi koju mu reče Isus i ode. (Iv 4:50)

Ovdje već imamo nešto konkretnije. Trebamo obratiti posebnu posebnu pažnju ovome što ću reći. Čovjek je do sada čuo dosta toga o Isusu i dio toga i vjerovao. Na temelju teksta možemo reći da je njegovo vjerovanje bilo djelimično pogrešno ili da njegova vjera nije bila potpuna. Evo šta mislim s ovim reći. Pogledajte šta tekst kaže:

Kaže mu kraljevski službenik: "Gospodine, siđi dok mi ne umre dijete." Kaže mu Isus: "Idi, sin tvoj živi!" Povjerova čovjek riječi koju mu reče Isus i ode. (Iv 4:49-50)

Iz riječi kraljevog službenika možemo zaključiti da je on vjerovao kako Isus može liječiti ljude. Isto tako vidimo da je mislio kako Isus mora biti u blizini pacijenta da bi ga izliječio jer veli: "siđi dok mi ne umre dijete." Još je vjerovao da je smrt neprijatelj kojeg ni Isus ne može pobijediti. Da li je to istina? Ne! Isus je Bog i On je sveprisutan i svemoćan. Može činiti šta god želi, kad god želi, gdje god želi, koliko god želi. On može liječiti stotine ljudi na stotine različitih mjesta odjednom. Može oživljavati koga hoće. To kraljev službenik nije znao, ili je znao a nije vjerovao.

Iz ovoga jasno vidimo da njegovo vjerovanje o Isusu nije bilo potpuno. Možemo slobodno reći da je bilo pogrešno. Ali šta se dalje dešava? Isus mu kaže: "Idi, tvoj sin živi", I čovjek počinje da vjeruje u ono što mu Isus kaže. Mijenja svoje dosadašnje vjerovanje. Odbacuje ono što je on čuo ili ono što je mislio i prihvća ono što Isus kaže. Ovo je prava stvar. Ovo je veliki napredak u vjeri. Šta bi se desilo da je on tvrdoglavo ostao pri svom starom vjerovanju? Moguće ništa. Ali on je bio voljan da odbaci svoja dosadašnja uvjerenja i povjeruje Isusu na riječ, i njegov sin je ozdravio.

Ovdje moramo dodati da on nije samo razumski vjerovao, nego je i poslušao ono što Isus kaže. Isus je rekao „idi“ i on ide. Prava vjera je samo ona vjera koja sluša Isusa.

Primjena

Zar nije vrijeme da zastanemo i preispitamo sebe. Kakva je naša vjera? Prvo pitanje je da li mi vjerujemo nešto što smo čuli o Isusu? Drugo pitanje je da li vjerujemo Isusu? Vidimo li sada koliko ove dvije vrste vjere mogu biti različite? Nekada mogu biti različite koliko nebo i zemlja, koliko raj i pakao.

Neko ko iskreno traži istinu može postaviti slijedeće pitanje: „Dobro, razumijem kakva je razlika između vjerovati o Isusu i vjerovati Isusu, ali kako ja danas mogu vjerovati Isusu? Isus više nije prisutan fizički među nama i ne poučava po našim ulicama. Zar mi ne preostaje samo da vjerujem o Isusu, tj. ono što čujem o Isusu?“

Ne, kao što je onda postojala razlika između vjere o Isusu i vjere Isusu, tako postoji i danas. Isus govori i danas i možemo vjerovati Njegovoj riječi. Neki će pitati: „A gdje Isus govori? Kako govori? Da li u snovima ili vizijama? Ili možda preko nekih proroka? Kako?“

Pazite dobro!!! Ko vam može garantirati da je ono što ste sanjali stvarno od Isusa? Ko vam može garantirati da je neka vizija koju ste imali stvarno od Isusa? Ko vam može garantirati da je prorok koji kaže da govori u Isusovo ime uistinu Isusov prorok? Danas mnogi tvrde da govore riječ Božiju i prorokuju u Isusovo ime ali se većina njihovih proročanstva ne ispunjava, ali to njih ne smeta.

Kako onda možemo čuti Isusovu riječ? Vrlo jednostavno. Ono što je Isus govorio nalazi se zapisano u Bibliji. Možemo čitati i vjerovati ili ne vjerovati Isusovoj riječi.

Ima nekih koji su zbunjeni i ne znaju koje riječi u Bibliji su Isusove riječi. Tako su neki izdavači Biblije one riječi koje je

Isus direktno izgovorio šampali crvenom bojom i, vjerovatno, to smatraju Isusovim riječima. Takav pristup je potpuno pogrešan. Isusova riječ je čitava Biblija. To je Božija Riječ, Riječ nadahnuta Duhom Svatim, Riječ Trojedinog Boga. Biblija je istinita i nepogrešiva Riječ. (O nadahnuću, istinitosti i nepogrešivosti Biblija možete na internetu pogledati moje propovijedi pod naslovom „Nadahnuće Biblije“ i „Nepogrešivost Biblije.“)

Možemo li dakle čuti i znati Isusovu Riječ? Itekako. Isusova Riječ je Biblija i dostupna je gotovo svima da je čitaju.

Sad je pitanje pred nama: hoćemo li vjerovati o Isusu ili ćemo vjerovati Isusu? Hoćemo li vjerovati ono što smo čuli ili načuli ili što smo sami od sebe zaključili na temelju površnih informacija ili ćemo uzeti Biliju, čitati je i proučavati te preći na drugi nivo vjerovanja, od vjere o Isusu prema vjeri Isusu?

Neki mogu reći da nemaju vremena, neka neko drugi čita i proučava Bibliju umjesto njih i samo im prepriča, oni žele biti zadovoljni svojom vjerom o Isusu, nemaju vremena za vjeru Isusu. Dobro, možete kako hoćete, ali sve ima svoje posljedice. Da je kraljev službenik bio zadovoljan svojom vjerom o Isusu nikada ne bi vidio čudesa koja je vidio i primio blagoslove koje je primio.

Vjerovao je u Isusa

Ali, ni vjera Isusu nije dovoljna. Kraljev službenik je napredovao od vjere o Isusu preko vjere Isusu do vjere u Isusa. Pogledajmo šta nam kaže tekst:

Kaže mu Isus: "Idi, sin tvoj živi!" Povjerova čovjek riječi koju mu reče Isus i ode. Dok je on još silazio, pohite mu u susret sluge s viješću da mu sin živi. Upita ih dakle za uru kad mu je krenulo nabolje. Rekoše mu: "Jučer oko sedme ure pustila ga

ognjica." Tada razabra otac da je to bilo upravo onog časa kad mu Isus reče: "Sin tvoj živi." I povjerova on i sav dom njegov. (Iv 4:50-53)

Vjera kraljevog službenika dostiže kritičan i spasonosni momenat, on počenje vjerovati u Isusa. Ovo je nivo ili vrsta vjere koja nam je potrebna. Vjerovati **o Isusu** je dobro, ukoliko je to vjerovanje ispravno. Vjerovati **Isusu** je još bolje. Ali ništa od toga nije dovoljno dobro ukoliko nema vjere **u Isusa**. Vjera u Isusa je ona vjera koja donosi spasenje našim dušama. Ljudi mogu vjerovati o Isusu i čak vjerovati Isusu i otići u pakao. Samo oni koji vjeruju u Isusa idu u raj. Razumijemo li sada koliko je važno napredovati u vjeri, iz prvog stadija vjere preći u drugi, a iz drugog u treći?

Vjerovatno će se neko s pravom pitati: Šta znači vjerovati u Isusa? Jer da bismo stvarno mogli vjerovati u Isusa i primiti spasenje moramo znati šta to znači. Pogledajmo nekoliko tekstova.

Onaj nato zaiska svjetlo, uleti i dršćući baci se pred Pavla i Silu; izvede ih i upita: "Gospodo, što mi je činiti da se spasim?" Oni će mu: "Vjeruj u Gospodina Isusa i spasić ćeš se - ti i dom tvoj!" (Dj 16:29-31)

"Za nj svjedoče svi proroci: da tko god u nj vjeruje, po imenu njegovu prima oproštenje grijeha." (Dj 10:43)

Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. (Iv 3:16)

Pogledajmo najprije šta nam ovi tekstovi ne kažu, odnosno šta Biblija ne kaže. **Prvo**, ne kaže da trebate vjerovati u sebe da biste se spasili. Ne možemo i ne smijemo vjerovati da u nama ima nešto dobro ili da možemo učiniti nešto dobro zbog čega bi

nas Bog spasio. Biblija jasno kaže da trebamo vjerovati u Isusa. **Drugo**, Biblija ne kaže da treba vjerovati u mene, ili bilo kojeg drugog propovjednika ili svećenika, ili bilo kojeg čovjeka živog ili mrtvog. Nijedan čovjek, koliko god bio dobar i svet ne može nas spasiti. Biblija nas poziva da vjerujemo u Isusa Krista. **Treće**, Biblija ne uči da za spasenje treba vjerovati u našu crkvu, niti kaže da treba vjerovati u bilo koju drugu crkvu i instituciju, nego u Isusa. Ovako možemo nabrajati do sutra i razmišljati o tome šta Biblija ne kaže, ali se uvijek moramo vratiti na ono što kaže, a kaže da moramo vjerovati u Isusa Krista da bismo se spasili. Kraljev službenik i svi u njegovu domu su povjerovali u Isusa Krista i spasili se. Želimo li spasenje? Vjerujemo li u Isusa?

Kada Biblija govori o vjeri u Isusa, onda koristi još nekoliko riječi da pobliže objasni šta to znači. Najčešća riječ koja se još koristi je riječ obraćenje ili pokajanje. Trebamo se obratiti i vjerovati u Isusa. Ali šta to sve znači? Kada kažemo da moramo vjerovati u Isusa Krista da bismo se spasili onda to znači slijedeće: moramo vjerovati u ono ko On jeste, šta je za nas učinio i zašto je to učinio, i moramo primiti spasenje.

Ko je On? On je Božiji Sin, Bog koji se utjelovio i postao čovjek.

Šta je za nas učinio? Umro je na križu umjesto nas, tj. preuzeo je našu krivicu i kaznu na sebe.

Zašto je to učinio? Jer nije bilo moguće da se mi sami spasimo ili opravdamo pred Bogom, niti je bilo moguće da nas neko drugi spasi i opravda. Jedino Bog nas može spasiti i to tako da Božiji Sin plati kaznu umjesto nas.

Šta nam je činiti da se spasimo? Moramo vjerovati u Isusa Krista, moramo vjerovati da je On Bog koji je na križu umro umjesto nas i tako nas oslobodio od krivice grijeha. Moramo

priznati da je to bilo potrebno jer se sami nismo mogli opravdati pred Bogom ili zaslužiti spasenje na bilo koji način. Na kraju, moramo se pokajati za svoje grijehе, obratiti od njih i prihvatiti Isusa Krista za Gospodara i Spasitelja. I to moramo reći Njemu osobno. Nema potrebe da to govorite meni ili bilo kojem čovjeku. Nema potrebe da vršite neke obrede i ceremonije. Kada znate istinu niko vam više nije potreban osim Isusa. Njemu morate reći da se kajete za svoje grijehе i da Ga prihvaćate za Svog Gospodara i Spasitelja.

Kada je kraljev službenik povjerovao u Isusa? Kada je bio sam sa svojim slugama. Nije bio u Hramu ili sinagogi, nije bio prisutan pastor ili svećenik, nije vršio nikakve obrede i ceremonije, jednostavno je poverovao da je Isus obećani Mesija i Spasitelj i pouzdao se u Njega za svoje spasenje i bio je spašen.

Dok je on još silazio, pohite mu u susret sluge s viješću da mu sin živi. Upita ih dakle za uru kad mu je krenulo nabolje. Rekoše mu: "Jučer oko sedme ure pustila ga ognjica." Tada razabra otac da je to bilo upravo onog časa kad mu Isus reče: "Sin tvoj živi." I povjerova on i sav dom njegov. (Iv 4:51-53)

Danas smo vidjeli razlike između vjere o Isusu, vjere Isusu i vjere u Isusa. Samo vjera u Isusa je spasonosna vjera.

Molitva

**Isuse, vjerujem da si ti Bog u tijelu i da si na križu umro za moje grijehе. Vjerujem da me jedino Ti možeš spasiti.
Kajem se za svoje grijehе i molim Te da budeš moj
Spasitelj, Gospodar i Učitelj.**

**Posjetite naše web stranice i pronađite mnoštvo sličnih
knjiga, brošura, audio i video propovijedi.
www.kbcnt.net**